

Sprawa T-229/02

Kurdistan Workers' Party (PKK) i Kurdistan National Congress (KNK)

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej

Skarga o stwierdzenie nieważności — Szczególne środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Zdolność sądowa — Legitymacja czynna — Stowarzyszenie — Dopuszczalność

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 15 lutego 2005 r II - 542

Streszczenie postanowienia

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Osoby fizyczne lub prawne — Akty dotyczące ich bezpośrednio i indywidualnie — Decyzja w sprawie zastosowania środków restrykcyjnych mających na celu zwalczanie terroryzmu — Grupy i podmioty będące adresatami tych środków — Dopuszczalność — Odrębna ocena w każdym przypadku (art. 230 akapit czwarty WE)*

2. *Postępowanie — Dopuszczalność skargi — Ocena odnosząca się do chwili wniesienia skargi — Brak wpływu decyzji zastępującej w toku postępowania zaskarżoną decyzję*
3. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Osoby fizyczne lub prawne — Akty dotyczące ich bezpośrednio i indywidualnie — Skarga stowarzyszenia promującego ogólne interesy określonej kategorii osób fizycznych lub prawnych — Przesłanka — Indywidualna legitymacja czynna jego członków — Uwzględnienie legitymacji czynnej byłych członków — Wyłączenie*
(art. 230 akapit czwarty WE)
4. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Osoby fizyczne lub prawne — Akty dotyczące ich bezpośrednio i indywidualnie — Akt o charakterze generalnym — Pojęcie osoby, której przepis generalny dotyczy indywidualnie*
(art. 230 akapit czwarty WE)

1. W odniesieniu do grup lub podmiotów, do których stosuje się środki restrykcyjne mające na celu zwalczanie terroryzmu, zasady dotyczące dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności muszą być dostosowane do okoliczności danego przypadku. Bowiem może się zdarzyć, że nie posiadają one osobowości prawnej lub nie są one w stanie dostosować się do zasad prawnych stosowanych zwyczajowo do osób prawnych. W konsekwencji nadmierny formalizm prowadziłby w określonych przypadkach do pozbawienia ich jakiegokolwiek możliwości wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności, nawet jeśli owe grupy i podmioty są przedmiotem wspólnotowych środków restrykcyjnych.
2. Zasada dobrej administracji w wymiarze sprawiedliwości wymaga tego, żeby skarżący, w przypadku zastąpienia zaskarżonego aktu w toku postępowania aktem regulującym ten sam przedmiot, nie był zobowiązany do wniesienia nowej skargi, ale mógł rozszerzyć lub dostosować swoją pierwotną skargę tak, aby obejmowała ona również nowy akt. Jednakże oceny dopuszczalności skargi dokonuje się w chwili jej wniesienia. W konsekwencji również w przypadku dostosowania żądań skarżącego w następstwie wydania w toku postępowania nowego aktu, nie może mieć ono wpływu na wymogi dopuszczalności skargi, z wyłączeniem tych, które dotyczą kontynuacji występowania interesu prawnego do wniesienia skargi. W odniesieniu do dopuszczalności skargi nie ma zatem potrzeby umożliwienia skarżącemu dostosowania jego żądań ze względu na wydanie nowego aktu.

(por. pkt 28)

(por. pkt 29, 30)

3. Stowarzyszenie powołane dla ochrony wspólnych interesów określonej kategorii podmiotów nie może być postrzegane w ten sposób, że akt wpływający na ogólne interesy tej kategorii dotyczy go indywidualnie w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE, i w konsekwencji wniesienie przez nie skargi o stwierdzenie nieważności tego aktu jest niedopuszczalne, jeśli jego członkowie nie mogliby tego dokonać indywidualnie. W tym względzie nie można przyjąć, że wcześniejsza przynależność podmiotu do stowarzyszenia pozwala temu ostatniemu na skorzystanie z ewentualnego prawa tego podmiotu do wniesienia skargi. Dopuszczenie takiego rozumowania prowadziłoby bowiem do przyznania takiemu stowarzyszeniu pewnego rodzaju stałej legitymacji czynnej, mimo że stowarzyszenie to nie może już powoływać się na reprezentowanie interesów byłego członka.

(por. pkt 45, 49)

4. Osoba fizyczna lub prawna może utrzymywać, iż akt o ogólnym charakterze dotyczy jej indywidualnie, jedynie jeśli dotyczy jej on ze względu na określone cechy szczególne lub sytuację faktyczną,

która wyróżnia ją spośród ogółu innych podmiotów. Okoliczność, że akt o charakterze ogólnym może wywoływać odmienne szczególne skutki dla różnych podmiotów prawnych, do których znajduje on zastosowanie, nie jest w stanie wyróżnić ich spośród innych podmiotów, których dotyczy, ponieważ akt ten znajduje zastosowanie w obiektywnie określonych sytuacjach.

Ponieważ decyzja ustanawiająca zakaz udostępniania funduszy grupie lub stowarzyszeniu skierowana jest do wszystkich podmiotów podlegających prawu wspólnotowemu, jest ona stosowana w obiektywnie określonych sytuacjach i wywołuje skutki prawne w odniesieniu do kategorii osób określonych w sposób generalny i abstrakcyjny.

Decyzja ta nie dotyczy indywidualnie stowarzyszenia związanego wprowadzonym przez nią zakazem, tak jak nie dotyczy indywidualnie wszystkich pozostałych podmiotów we Wspólnocie.

(por. pkt 51, 52)